

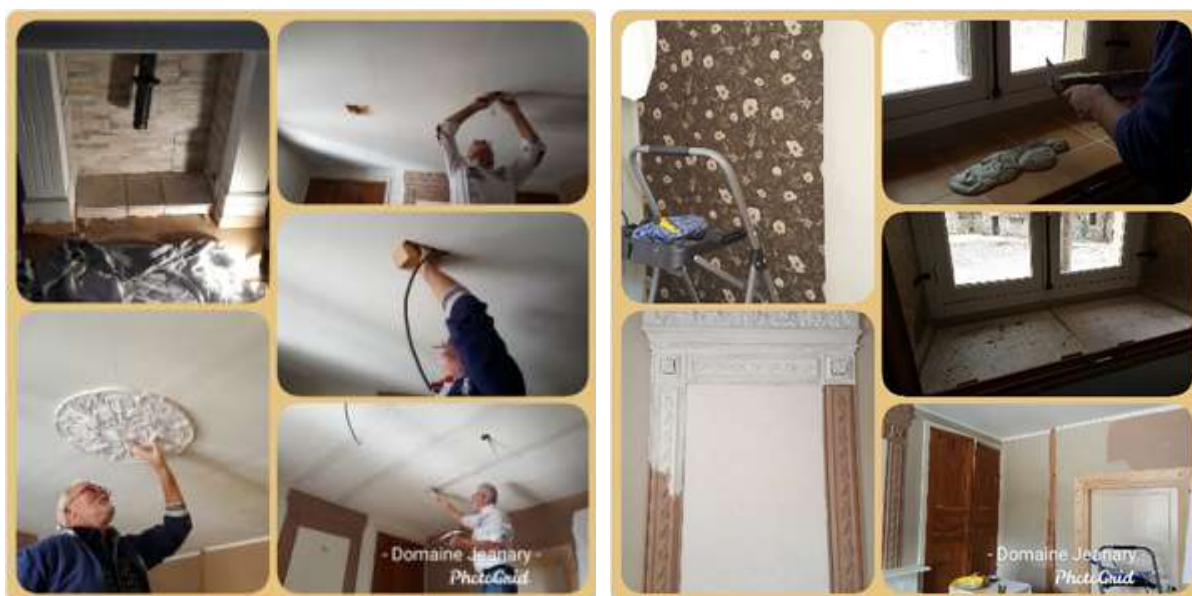
Van Geëlektrocuteerde mini Batman naar Mislukte oogst

door Domaine Jeanary | November 2020

Het is gewoon bizar wat een prachtig weer het hier, in de Dordogne, nog steeds is! Afgelopen woensdag hebben we, op het domein, een temperatuur van 21 graden in de schaduw gemeten. We gaan trouwens niet meer in de zon zitten, om de doodeenvoudige reden dat we dan de rest van de dag niet meer vooruit te branden zijn! Wel is het heerlijk om klusjes in de schuur te doen. Mijn lief stortte zich de laatste tijd op het ombouwen van tafels. Het wijntafeltje had ik jullie al verteld, met het naaimachine onderstel, en de oude giga grote salontafel is inmiddels omgebouwd tot twee sidetables voor in de woonkamer. Maar onze oude geliefde eethoektafel was met 1.50 mtr in het vierkant te groot voor onze Franse eetkamer en stond al een poosje verdrietig in een hoekje in de schuur.

Dat mijn lief zijn carrière als bouwkundig ingenieur ooit is begonnen als timmerman en meubelmaker komt op een domein als dit van pas en dus ook als blijkt dat de maatvoeringen van onze meubels te groot zijn. De zaag ging erin! Met lede ogen zag ik Jan, zittend op het tafelblad, als een malle de tafel in tweeën delen. Maar toen was 'ie er nog niet. Om het tafelblad heen zat een mooie verstekrand. Die moest verkleind en weer terug geplaatst worden. Er werd gemeten, gezaagd, gelijmd, gedroogd, geklemd.....maar het is een plaatje geworden. Welke prachtig uitkomt in de gerenoveerde eetkamer! Dat hele avontuur startte ruim een week geleden met het hakken van een pittig gat in het plafond. Ik had namelijk nog een joekel van een lamp die boven de tafel moest komen, maar het lichtpunt zat verkeerd. En Jan heeft een hekel aan kabelgootjes over een plafond....

Betekende dat er vreselijk geklungeld werd met elektradraden boven het plafond langs, met armen in de gecreëerde gaten! Vervolgens werd ik getraakteerd op pittig taalgebruik, want ja, die gaten moeten ook weer gedicht! Daarna maakten we het plafond weer origineel klassiek met een ornament en plafond lijsten rondom de kamer, restaureerden we de haard en besloten we alle restjes aan tegels in de schuur te verzamelen om de haard aan de binnenkant af te werken. En dat lukte! We hadden zelfs nog over om de vensterbank te tegelen. Na al dat gerestaureer aan mij weer de schone taak om te sauzen, behangen, verven en schoon te maken. Terwijl ik de vloer boende sloot mijn lief even de contactdoos bij de haard aan op de groepenkast. We hebben pelletkachels, dus was er een stopcontact aangelegd aan de binnenkant van de haard.

“Meer, je MOET even komen....” riep mijn lief vanaf de andere kant van de muur. Nou ben ik de laatste die hij roept voor hulp, meestal is het andersom en ik heb een grote mond, maar ben niet echt een held. “Het is toch niet iets akeligs, hé”. Dat was het niet echt, zei hij. Ik ging maar kijken, want ik wilde die kachel wel weer aan de praat. 's Avonds is het koud in huis. En ach, daar hing 'ie....een mini Batman. Met z'n rechterpoot aan de rode draad en zijn linkerpoot aan de blauwe. Dom. Dodelijke combinatie. Zijn cape hing verschrompeld om hem heen en alle haartjes die hij had stonden pluizig overeind. Vraag bleef; hoe kwam hij nou zo in de groepenkast terecht? De achterkant van de kast is open. Weliswaar minimaal, maar meer ruimte had hij niet nodig gehad. De zoektocht naar een vochtige plek waar 'ie lekker op z'n kop kon hangen werd 'm uiteindelijk fataal.

Leuk hoor, al dat geklus binnen. En eindelijk wordt het wat meer ons eigen Thuis, wat mag na bijna 3 jaar. Maar die zes hectare buiten moet ook onderhouden. Als een bijna ervaren agrariër (Jan is groot geworden op een boerderij) reed hij met de trekker en daarachter een maaibak over diverse stukken land. Met name de stukken waar de officiële agrariër, die bij ons maait voor hooi, niet bij kan. Of niet bij wil omdat het vol staat met overwoekerde bramen. Onze trekker is kleiner en lichter, dus die kan nog eens een hellinkje pakken. Daarbij kwam dat mijn lief een nieuw mes onder de handbosmaaier had zitten en dit zorgde ervoor dat zijn adrenaline, al lopend over zijn landgoed, prettig steeg. Betekende dat hij, weliswaar met het zweet op zijn rug van die 21 graden, in een dag een flink stuk land kaal had geslagen zodat daar gewoon weer gras kan gaan groeien.

Verder hield ik mezelf deze week bezig met wat vage brieven van de belastingdienst. Gelukkig heb ik een kanjer van een boekhouder. Bleek dat we in bezit zijn van agrarische grond en dat het extreem heet is geweest deze zomer. Ze nemen dan aan dat een gedeelte van de oogst is mislukt en daar wordt men dan voor gecompenseerd. Binnenkort krijgen we € 49,= terug gestort. Ja lach maar, maar dat is toch ruim een maand overheerlijke stokbroden! Je moet toch wat eten als je oogst is mislukt! Wel jammer dat ze daar zes A'4tjes en drie enveloppen voor nodig hadden.....Hier zijn de belasting enveloppen dan wit, maar ik heb hetzelfde gevoel als met die blauwe enveloppen uit Nederland als ik mijn brievenbus leeg haal!

Wij beginnen aan het volgende project; de zwembadschuur.....

Voor nu allemaal een goed weekend en.....pas goed op elkaar!

A handwritten signature in black ink, appearing to be 'Mary'.